

I Tyskland have Hattfabrikkerne sluttet en Salgs-Konvention, ifølge hvilken der er vedtaget Minimal-Salgspriser for Tysklands Vedkommende, medens der er frit Slag for Eksport. Denne Salgs-Konvention, som kalder sig „Preisverband deutscher Hutindustrieller“, har den 7. August 1907 udsendt et Cirkulære, ifølge hvilket der fra den 10. August 1907 ikke maa sælges nogen stiv Hat under 22 Mark pr. Dusin og kun paa de Betalings- og Leverings-Betingelser, som Tysklands Centralforening af Hattfabrikanter har vedtaget. I Tyskland maa altsaa selv den største Engros-Køber betale den billigste stive Hat med 22 Mark pr. Dusin, men i November 1907 tilbydes og sælges de samme Hatte til en lille Detaillist i Danmark for Mark 20,15 pr. Dusin. Dette maa erkendes at være Dumping i den eklatanteste Form, og herimod kan kun en forsvarlig Beskyttelse virke, ellers vil vort Fag sikkert blive ødelagt gennem Indførselen af tysk Overproduktion.

Den foreslaaede Nedsættelse af Toldsatsen andrager $3\frac{1}{3}$ Øre pr. Hat, en saadan Nedsættelse vil aldrig komme Forbrugerne til gode, men tilføje Industrien ubodelig Skade, især da tillige Toldafgifterne for de fleste af denne Industris Hjælpstoffer som nævnt blive betydeligt forhøjede.

Naar den danske Hattindustri ødelægges, vil Publikum komme til at betale mere for Hattene end nu. Bevisligt er Hattenes Engros- og Detail-Salgspris bleven nedsat ganske betydeligt, da der fremkom dansk Fabrikat. Detail-Salgsprisen gik endda ned med mindst 25 pCt. Naar den danske Fabrikation ophører og dens prisregulerende Indfyldelse bortfalder, kommer det købende Publikum ganske sikkert igen til at betale højere Priser for Hattene.

Der andrages om, at Tolden for Hatte, Pos. 138, fastsættes til Kr. 4,00 pr. Kilo eller 50 Øre pr. Stk.

138. Kilo eller 50 Øre pr. Stk.

subsidært, at Pos. 138 kommer til at lyde paa Kr. 2,65 pr. Kilo, og at der under

100. Pos. 100 bestemmes, at Hatte garnerede med *Foer eller Baand indeholdende Silke* erholde et Tillæg af 60 pCt.

Dansk Hattfabrik.